

Predmet C-283/24 [Barouk]^I

Sažetak zahtjeva za prethodnu odluku sastavljen na temelju članka 98.
stavka 1. Poslovnika Suda

Datum podnošenja:

23. travnja 2024.

Sud koji je uputio zahtjev:

Dioikitiko Dikastirio Diethnous Prostasias (Cipar)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

29. ožujka 2024.

Tužitelj:

B. F.

Tuženik:

Kypriaki Dimokratia meso proistamenu tis Ypiresias Asylou
(Republika Cipar posredstvom načelnika Službe za azil)

Predmet glavnog postupka

Tužba kojom tužitelj iz glavnog postupka pobija odluku Službe za azil od 7. veljače 2022. kojom je odbijen njegov zahtjev za međunarodnu zaštitu i odluku o povratu donesenu u okviru istog postupka, čije je izvršenje, međutim, odgođeno do donošenja odluke o tužbi pred sudom koji je uputo zahtjev.

Predmet i pravna osnova zahtjeva za prethodnu odluku

Tumačenje članka 46. stavaka 1. i 3. Direktive 2013/32/EU s obzirom na članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i u vezi s obvezom pojedinačne procjene (članak 4. stavak 3. točka (c) Direktive 2011/95/EU), suradnje (članak 4. stavak 1. navedene direktive) i lojalne suradnje (članak 4. stavak 3. UFEU-a) – Članak 267. UFEU-a

^I Naziv ovog predmeta je izmišljen. On ne odgovara stvarnom imenu nijedne stranke u postupku.

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 46. stavke 1. i 3. Direktive 2013/32/EU, koji se tumači s obzirom na članak 47. Povelje i u vezi s obvezom pojedinačne procjene iz članka 4. stavka 3. točke (c), obvezom suradnje iz članka 4. stavka 1. Direktive 2011/95/EU i obvezom lojalne suradnje iz članka 4. stavka 3. UEU-a tumačiti na način da, u slučaju u kojem ne postoji izričita nacionalna odredba kojom se nacionalni sud u skladu s navedenim člankom 46. ovlašćuje da tužitelja podvrgne zdravstvenim pregledima, taj sud može svoje pravo nalaganja da se tužitelja podvrgne zdravstvenim pregledima izvesti izravno iz navedene odredbe kada se to smatra potrebnim kako bi se zahtjev za međunarodnu zaštitu razmotrio cijelovito i *ex nunc*?
2. Treba li članak 46. stavke 1. i 3. Direktive 2013/32/EU, koji se tumači s obzirom na članak 47. Povelje i u vezi s obvezom pojedinačne procjene iz članka 4. stavka 3. točke (c), obvezom suradnje iz članka 4. stavka 1. Direktive 2011/95/EU i obvezom lojalne suradnje iz članka 4. stavka 3. UEU-a tumačiti na način da, u slučaju u kojem ne postoji izričita nacionalna odredba kojom se nacionalni sud u skladu s navedenim člankom 46. ovlašćuje da tužitelja podvrgne zdravstvenim pregledima, a time i u slučaju kada ne postoji izričita zakonska odredba o mehanizmu za upućivanje na zdravstvene preglede kojim nacionalni sud izravno raspolaže na temelju navedenog članka, sud ima ovlast pokretanja postupka pred tijelom odlučivanja (koje je uvijek jedna od stranaka u postupku pred tim sudom) kako bi to tijelo, po analogiji, moglo primjeniti mehanizam iz članka 18. Direktive 2013/32/EU i dostaviti nacionalnom суду rezultat zdravstvenog pregleda tužitelja?
3. Treba li članak 46. stavak 3. Direktive 2013/32/EU, koji se tumači s obzirom na članak 47. Povelje, tumačiti u smislu da je način provedbe cijelovitog i *ex nunc* razmatranja zahtjeva za međunarodnu zaštitu prepušten postupovnoj autonomiji država članica? U slučaju potvrđnog odgovora, treba li članak 46. stavke 1. i 3. Direktive 2013/32/EU, koji se tumači s obzirom na članak 47. Povelje te u vezi s obvezom suradnje iz članka 4. stavka 1. Direktive 2011/95/EU i obvezom lojalne suradnje iz članka 4. stavka 3. UEU-a tumačiti na način da, u slučaju u kojem ne postoji izričita nacionalna odredba kojom se nacionalni sud ovlašćuje da tužitelja podvrgne zdravstvenim pregledima, a time i u slučaju kada ne postoji izričita zakonska odredba o mehanizmu za upućivanje na zdravstvene preglede kojim nacionalni sud izravno raspolaže, sud ima ovlast pokretanja postupka pred tijelom odlučivanja (koje je uvijek jedna od stranaka pred tim sudom) kako bi to tijelo, po analogiji, moglo primjeniti mehanizam iz članka 18. Direktive 2013/32/EU i dostaviti nacionalnom суду rezultat zdravstvenog pregleda tužitelja kada taj sud smatra da nacionalne mjere nisu u skladu s načelom učinkovitosti?
4. Treba li članak 46. stavak 3. Direktive 2013/32/EU, u vezi s člankom 47. Povelje, tumačiti na način da su u slučajevima u kojima je utvrđeno nepostojanje odgovarajućih mehanizama za pojedinačno, cijelovito i *ex nunc* razmatranje predviđeno člankom 46. stavkom 3. Direktive 2013/32/EU, jamstva predviđena

navedenim člancima ispunjena kada je nacionalni sud nadležan za poništenje odluka o odbijanju zahtjeva za međunarodnu zaštitu?

Relevantne odredbe prava Unije i sudska praksa Suda

Ugovor o Europskoj uniji (u dalnjem tekstu: UEU): članak 4. stavak 3. i članak 19. stavak 3. točka (b)

Ugovor o funkcioniranju Europske unije (u dalnjem tekstu: UFEU): članci 78. i 267.

Povelja Europske unije o temeljnim pravima (u dalnjem tekstu: Povelja): članci 18. i 47.

Direktiva 2013/32/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o zajedničkim postupcima za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite (SL 2013., L 180, str. 60.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 12., str. 249. te ispravci SL 2020., L 76, str. 38., SL 2020., L 415, str. 90. i SL 2023., L 90200): članak 18. te članak 46. stavci 1. i 3.

Direktiva 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o standardima za kvalifikaciju državljanata trećih zemalja ili osoba bez državljanstva za ostvarivanje međunarodne zaštite, za jedinstveni statusa izbjeglica ili osoba koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu te sadržaj odobrene zaštite (SL 2011., L 337, str. 9.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 13. str. 248., te ispravci SL 2020., L 76, str. 37. i SL 2023., L 90216): članak 4. stavak 1. i članak 4. stavak 3. točka (c)

Presude Suda Europske unije od 4. prosinca 1974., Van Duyn/Home Office, C-41/74, EU:C:1974:133; od 19. siječnja 1982., Becker, C-8/81, EU:C:1982:7; od 22. lipnja 1989., Fratelli Constanzo/Comune di Milano, C-103/88, EU:C:1989:256; od 26. srpnja 2017., Sacko, C-348/16, EU:C:2017:591; od 25. siječnja 2018., F, C-473/16, EU:C:2018:36; od 25. srpnja 2018., Alheto, C-585/16, EU:C:2018:584; od 29. srpnja 2019., Torubarov, C-556/17, EU:C:2019:626; od 19. ožujka 2020., PG, C-406/18, EU:C:2020:216 i od 29. lipnja 2023., International Protection Appeals Tribunal i dr., (Napad u Pakistanu), C-756/21, EU:C:2023:523

Relevantne odredbe nacionalnog prava

O peri Dikastirion Nomos tou 1960 (Zakon o sudovima iz 1960.), kako je više puta izmijenjen, a zadnja relevantna primjenjiva izmjena jest druga izmjena iz 2023.: članak 34A.

O peri Prodičastikis Parapompis sto Dikastirio ton Evropaikon Koinotiton Diadičastikos Kanonismos (1/2008) (Poslovnik o zahtjevima za prethodnu odluku upućenima Sudu Europskih zajednica (1/2008)): članci 3. i 5.

O peri tis Idrysis kai Leitourgias Dioikitikou Dikastiriou Diethnous Prostasias Nomos tou 2018 (Zakon iz 2018. o osnivanju i radu Upravnog suda za međunarodnu zaštitu), kako je više puta izmijenjen, a zadnja relevantna primjenjiva izmjena jest druga izmjena iz 2023.: članak 11.

O peri Prosfygon Nomos tou 2000 (Zakon o izbjeglicama iz 2000.), kako je više puta izmijenjen, a zadnja relevantna primjenjiva izmjena jest ona iz 2023.: članak 15. (liječnički i psihološki pregled tužitelja), članak 16. (prenošenje članka 4. stavka 1. Direktive 2011/95) i članak 18. stavak 3. točka (c) (pojedinačno razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu).

Oi peri tis Leitourgias Dioikitikou Dikastiriou Diethnous Prostasias Diadičastikoi Kanonismoi tou 2019 (3/2019) (Poslovnik o radu Upravnog suda za međunarodnu zaštitu iz 2019. (3/2019)): članci 7. i 10.

Sažet prikaz činjenica i postupka

- 1 Tužitelj iz glavnog postupka dolazi iz Libanona i ima putovnicu te zemlje. Nezakonito je ušao na državno područje Cipra preko područja koja vlada ne nadzire. Tužitelj je 4. rujna 2018. podnio zahtjev za međunarodnu zaštitu. U pogledu razloga zbog kojih je napustio svoju zemlju podrijetla tužitelj je u svojem zahtjevu sažeto naveo sljedeće: „politički razlozi – prijetnja – opasnost”. Službenik sadašnje Agencije Europske unije za azil (EUAA) proveo je 5. i 26. kolovoza te 9. rujna 2020. naknadna saslušanja uz pomoć tumača.
- 2 Tijekom navedenih saslušanja tužitelj je naveo da je državljanin Libanona, maronit i da je pristaša stranke Kataeb te da se njezinom vojnom dijelu pridružio kad je bio mlad, u svojstvu „vojnog glazbenika”. Svoju zemlju napustio je prije 20 godina. Tužitelj je izjavio da je u braku i da mu supruga dolazi iz treće zemlje gdje boravi s njihovim sinom. Kontaktira samo s majkom jer smatra da drugi članovi obitelji podržavaju režim i da ga špijuniraju. Odlažio je iz zemlje u zemlju jer je u Libanonu, otkad je napustio vojnu službu, bio stalno suočen s neosnovanim optužbama, među kojima i s onima da podržava islamski kalifat (ISIS) ili da je izraelski špijun, za koje je propisana smrtna kazna. Zbog svojih uvjerenja i odbijanja suradnje s vlastima režima postao je meta tajne službe svoje zemlje, ali i sirijske tajne službe te raznih vojnih i terorističkih organizacija. Tužitelj je također opisao, a sud koji je uputio zahtjev smatra da je taj opis prilično zbunjujući i ne previše uvjerljiv, događaje otmice i pokušaja ubojstva te je naveo da su ga libijske i sirijske vlasti podvrgnule mučenju.
- 3 Jedan je službenik 25. siječnja 2022. podnio načelniku Službe za azil izvješće odnosno preporuku u kojem je predložio da se zahtjev za azil odbije. Načelnik Službe 7. veljače 2022. odobrio je izvješće. Konkretno, prilikom procjene

informacija koje je pružio tužitelj iz ovog postupka, Služba za azil razlikovala je tri bitne tvrdnje, od kojih je prva, koja se odnosila na njegov identitet i druge osobne podatke te zemlju podrijetla, prihvaćena jer su relevantne informacije pružene detaljno, bez nedostataka ili proturječnosti te su ih potvrdili međunarodni izvori. Suprotno tomu, druga tvrdnja koja se odnosila na probleme s libanonskim vlastima odbijena je jer tužitelj nije dokazao da postoji stvarni problem. Tužitelj je formalno oslobođen od vojne službe jer je prethodno platio odgovarajuću novčanu kaznu. Isto tako, odbijena je i treća tvrdnja koja je neodvojivo povezana s drugom, prema kojoj su javna i vojna libanonska i sirijska tijela podvrgnula tužitelja mučenju. Utvrđeno je da u relevantnim tužiteljevim izjavama nema elemenata koji upućuju na to da tužitelj u tom pogledu ima stvarno osobno iskustvo. Slijedom toga, Služba za azil smatrala je da ne postoji osnovan strah od proganjanja ili opasnost od trpljenja ozbiljne nepravde u slučaju da se tužitelj vrati u svoju zemlju podrijetla te da stoga nije opravdano njegovo uključivanje u sustav međunarodne zaštite.

- ~~REDACTED~~
- 4 Odluka o odbijanju dostavljena je tužitelju 31. ožujka 2022. Tužitelj je 12. travnja 2022. pobijao odluku o odbijanju pred Dioikitikom Dikastirio Diethnous Prostasias (Upravni sud za međunarodnu zaštitu, Cipar; u dalnjem tekstu nazvan i: sud koji je uputio zahtjev). Prije toga, 11. travnja 2022. podnio je zahtjev za besplatnu pravnu pomoć koji je odbijen 7. prosinca 2022. U sudskom postupku tužitelj je sudjelovao osobno, bez pomoći odvjetnika.
  - 5 Dioikitiko Dikastirio Diethnous Prostasias (Upravni sud za međunarodnu zaštitu) pozvao je stranke 16. listopada 2023. da podnesu svoja očitovanja u pogledu njegove namjere da Sudu Europske unije uputi prethodno pitanje. Republika Cipar posredstvom načelnika Službe za azil (u dalnjem tekstu: tuženik) podnijela je pisana očitovanja u kojima je tvrdila da u ovom slučaju ne postoji razlog za upućivanje zahtjeva za prethodnu odluku, s obzirom na to da je jasno tumačenje relevantnih odredbi prava Unije te da Dioikitiko Dikastirio Diethnous Prostasias (Upravni sud za međunarodnu zaštitu), može poništiti pobijanu odluku ako smatra da je pogrešno to što tužitelj nije podvrgnut zdravstvenom pregledu. Tužitelj nije podnio pisana očitovanja.

~~REDACTED~~ Glavni argumenti stranaka glavnog postupka

- 6 Sud koji je uputio zahtjev smatra da tužitelj, koji u postupku sudjeluje osobno i bez pomoći odvjetnika, tvrdi, u brojnim slučajevima nerazumljivo, da je 20 godina proganjan zbog svojih uvjerenja. Tužitelj tvrdi da je zbog građanskog rata Libanon postao zemlja koju kontrolira teroristička organizacija. Tvrdi da je odluka Službe za azil pogrešna zbog toga što tuženik nema dovoljno saznanja odnosno zbog utjecaja njegovih političkih protivnika. Istiće da je prisutnost tumača za arapski jezik kod njega stvorila strah od curenja informacija, zbog čega je prešutio osjetljive informacije.

- 7 Tuženik se pozvao na svoje zaključke u pogledu tužiteljeve vjerodostojnosti, pri čemu je istaknuo točke koje je ocijenio kao proturječne, nedosljedne ili generičke, te je ponovio svoju procjenu prema kojoj ne postoji opasnost od proganjanja ili ozbiljne nepravde u slučaju da se tužitelj vrati u svoju zemlju podrijetla.
- 8 Kad je riječ o namjeri suda koji je uputio zahtjev da pokrene postupak pred Sudom u pogledu njegova prava da tužitelja podvrgne zdravstvenom pregledu ili da obveže nadležno upravno tijelo da provede takvo medicinsko vještačenje, tuženik tvrdi da nisu ispunjeni uvjeti za upućivanje zahtjeva za prethodnu odluku. Tvrdi, među ostalim, da sudu koji je uputio zahtjev u pogledu relevantnih pitanja kao smjernice mogu poslužiti nedavne odluke Anotatoa Dikastirio tis Kypriakis Dimokratias (Vrhovni sud Republike Cipra, Cipar), te da je upućivanje na zdravstvene preglede pitanje koje je u nadležnosti javne uprave, s obzirom na to da se tako navodi u poglavlju II. Direktive 2013/32 koje se odnosi na prvu fazu razmatranja zahtjeva za međunarodnu zaštitu.
- 9 Kad je riječ o meritumu relevantnih pitanja, tuženik tvrdi da je upućivanje tužitelja na zdravstveni pregled obuhvaćeno diskrecijskom ovlašću Službe za azil (vidjeti članak 15. Zakona o izbjeglicama). Osim toga, zadaća je država članica da nadziru primjenu članka 46. stavka 3. Direktive 2013/32, kao što to proizlazi iz presude od 25. srpnja 2018., Alheto, C-585/16, EU:C:2018:584. Tuženik upućuje i na presudu od 29. lipnja 2023., International Protection Appeals Tribunal i dr., (Napad u Pakistanu), C-756/21, EU:C:2023:523, t. 28. do 94., i smatra da iz te presude proizlazi da tijelo odlučivanja ima pravo provesti vještačenje tužiteljeva mentalnog zdravlja. Nапослјетку, upućuje na presudu od 4. listopada 2018., Ahmedbekova, C-652/16, EU:C:2018:801 (t. 92. do 96.). i tvrdi da, ako Dioikitiko Dikastirio Diethnous Prostasias (Upravni sud za međunarodnu zaštitu) ne može *ex nunc* i cijelovito razmotriti činjenice i pravna pitanja, nacionalno zakonodavstvo u tu svrhu pruža potrebna jamstva u članku 11. stavku 6. Zakona o osnivanju i radu Upravnog suda za međunarodnu zaštitu, odnosno mogućnost da Dioikitiko Dikastirio Diethnous Prostasias (Upravni sud za međunarodnu zaštitu) naloži upravnom tijelu da pruži odgovor na konkretno pitanje.
- 10 Tužitelj nije podnio nikakvo očitovanje u pogledu namjere Dioikitikoa Dikastirio Diethnous Prostasias (Upravni sud za međunarodnu zaštitu) da Sudu uputi prethodna pitanja, iako je to mogao.

Sažet prikaz obrazloženja zahtjeva za prethodnu odluku

- 11 U skladu s nacionalnim zakonodavstvom, razmatranje zahtjevâ za međunarodnu zaštitu provodi se u dvije faze, prva se odvija pred upravnim tijelom, a druga pred sudom. Služba za azil, kojom upravlja Ministarstvo unutarnjih poslova, (članak 2. Zakona o izbjeglicama) je „tijelo odlučivanja” u skladu s člankom 2. točkom (f) Direktive 2013/32. Dioikitiko Dikastirio Diethnous Prostasias (Upravni sud za međunarodnu zaštitu) je „prvostupanjsk[i] su[d]” u skladu s člankom 46. stavkom 3. navedene direktive, koji na temelju te odredbe i članka 11. stavka 3.

Zakona o osnivanju i radu Upravnog suda za međunarodnu zaštitu treba provesti cjelovito i *ex nunc* razmatranje činjenica i pravnih pitanja predmeta te koji u posljednjem stupnju treba odlučiti hoće li potvrditi ili poništiti, u cijelosti ili djelomično, odluku tijela o kojem je riječ.

- 12 Obveza pojedinačnog razmatranja zahtjevâ za međunarodnu zaštitu, pri čemu se uzimaju u obzir tužiteljeve osobne okolnosti izričito se predviđa člankom 4. stavkom 3. točkom (c) Direktive 2011/95 te je potvrđena ustaljenom sudskom praksom Suda (vidjeti primjerice presudu od 19. ožujka 2020., PG, C-406/18, EU:C:2020:216, t. 29.). U tom pogledu, tvrdnje tužitelja iz glavnog postupka, kako one tijekom upravnog postupka, tako i one tijekom sudskog postupka, obilježene su nedosljednošću i nevjerodostojnošću. Međutim, upravo tijelo nije provelo psihološke pregledi ili druge zdravstvene pregledi povezane s njegovim duševnim i tjelesnim zdravljem, osobito s obzirom na informacije koje upućuju na progone u prošlosti ili ozbiljnu štetu ili simptome i znakove mučenja ili drugih teških djela fizičkog ili psihološkog nasilja. Stoga je potrebno provesti zdravstveni pregled i medicinsko-znanstvenu dijagnozu kako bi se utvrdilo temelje li se nedosljednost i nevjerodostojnost o kojima je riječ na nekom medicinskom čimbeniku.
- 13 Nacionalnim zakonom (člankom 15. Zakona o izbjeglicama) izričito se predviđa da je upravno tijelo nadležno za upućivanje tužitelja liječniku i/ili psihologu. Međutim, slična odredba ne postoji kada je riječ o Dioikitikou Dikastirio Diethnous Prostasias (Upravni sud za međunarodnu zaštitu) koji samo može „naložiti upravom tijelu da u roku koji odredi sud odgovori na sporno pitanje“ (Zakon o osnivanju i radu Upravnog suda za međunarodnu zaštitu, članak 11. stavak 6.). Tuženik se pozvao i na dvije nedavne presude Anotatoa Dikastirio tis Kypriakis Dimokratias (Vrhovni sud Republike Cipra) donesene na zahtjev glavnog državnog odvjetnika za izdavanje povlaštenog naloga *certiorari*, odnosno zahtjeva protiv odluke suda nižeg stupnja pri čijem je donošenju taj sud prekoračio nadležnosti ili nije bio nadležan za njezino donošenje ili koja je donesena na temelju očite pogreške koja se tiče prava (presuda u predmetu koji se odnosi na zahtjev glavnog državnog odvjetnika za izdavanje povlaštenog naloga *certiorari* u pogledu rješenja Dioikitikoa Dikastirio Diethnous Prostasias (Upravni sud za međunarodnu zaštitu) od 10. veljače 2023., doneseno u okviru tužbe br. 7386/22, zahtjev u građanskom postupku br. 31/2023 od 7. travnja 2023., i presuda u predmetu koji se odnosi na zahtjev glavnog državnog odvjetnika za izdavanje povlaštenog naloga *certiorari* u pogledu rješenja Dioikitikoa Dikastirio Diethnous Prostasias (Upravni sud za međunarodnu zaštitu) od 10. veljače 2023., žalba br. 30/2023 od 15. svibnja 2023.). U tim je odlukama Anotato Dikastirio tis Kypriakis Dimokratias (Vrhovni sud Republike Cipra) utvrđeno da je Dioikitiko Dikastirio Diethnous Prostasias (Upravni sud za međunarodnu zaštitu) prekoračio svoje ovlasti i nadležnost kada je naložio da se tužitelja podvrgne zdravstvenim pregledima. Međutim, sud koji je uputio zahtjev napominje da u navedenim predmetima pitanje njegove nadležnosti da naloži vještačenje i medicinsku dijagnozu nije ispitano niti s obzirom na članak 11. stavak 3. Zakon o osnivanju i radu Upravnog suda za međunarodnu zaštitu, u kojem se upućuje na cjelovito i *ex*

nunc razmatranje koje Dioikitiko Dikastirio Diethnous Prostasias (Upravni sud za međunarodnu zaštitu) treba provesti u pogledu odbijanja pobijane odluke.

- 14 Prema sudskej praksi Suda, države članice „u skladu s člankom 46. stavkom 3. Direktive 2013/32, moraju urediti svoje nacionalno pravo na način da postupanje s predmetnim pravnim lijekovima podrazumijeva da sud ispita sve činjenične i pravne elemente koji mu omogućuju da provede ažurirano ocjenjivanje predmetnog slučaja“ (presuda od 25. srpnja 2018., Alheto, C-585/16, EU:C:2018:584, t. 110.). Osim toga, utvrđeno je da je navedeni članak 46. stavak 3., kojim se predviđa uvjet potpunog i *ex nunc* razmatranja, izravno primjenjivo pravilo prava Unije (presuda od 29. srpnja 2019., Torubarov, C-556/17, EU:C:2019:626, t. 73.). Sud koji je uputio zahtjev dvoji u pogledu toga može li provesti takvo razmatranje ako nema ovlast da tužitelja podvrgne zdravstvenim pregledima, a njihovu je korisnost priznao i Sud [presude od 19. ožujka 2020., PG, C-406/18, EU:C:2020:216, t. 31. i od 29. lipnja 2023., International Protection Appeals Tribunal i dr., (Napad u Pakistanu), C-756/21, EU:C:2023:523, t. 60.]. Sud je smatrao da se „može [...] pokazati korisnim nalaganje nekih drugih mjera izvođenja dokaza, osobito zdravstvenog pregleda, navedenog u članku 18. stavku 1. prvom podstavku Direktive 2013/32“ (presuda od 19. ožujka 2020., PG, C-406/18, EU:C:2020:216, t. 31.). Međutim, iz te sudske prakse Suda nije jasno može li ta nadležnost proizlaziti izravno iz članka 46. stavka 3. Direktive 2013/32 ili je njezino priznavanje prepusteno postupovnoj autonomiji država članica.
- 15 Zaključno, sud koji je uputio zahtjev smatra da je korisno da se provede medicinsko vještačenje tužitelja kako bi zahtjev za međunarodnu zaštitu mogao razmotriti pojedinačno, cijelovito i aktualizirano, uzimajući u obzir sve relevantne činjenične i pravne elemente. Budući da u nacionalnom pravu ne postoji izričita odredba kojom mu se dodjeljuje ovlast da odobri zdravstvene preglede, sud koji je uputio zahtjev pita može li se na temelju izravnog učinka članka 46. stavka 3. Direktive 2013/32 priznati takva ovlast (prvo prethodno pitanje) ili ovlast da tijelu odlučivanja naloži provedbu tih pregleda ako to smatra potrebnim (drugo prethodno pitanje).
- 16 U pogledu instrumenata koji su nacionalnim zakonodavstvom predviđeni za utvrđivanje simptoma ili indicija iz članka 15. Zakona o izbjeglicama, Anotato Dikastirio tis Kypriakis Dimokratias (Vrhovni sud Republike Cipra) utvrdio je da sud koji je uputio zahtjev nije nadležan da tijelu odlučivanja naloži provedbu posebnog liječničkog i psihološkog pregleda tužitelja koju je zatražio. Međutim, sud koji je uputio zahtjev pita dopušta li mu mogućnost da ispita upravno tijelo u pogledu činjenice da tužitelj nije podvrgnut zdravstvenim pregledima provedbu „potpunog i aktualiziranog razmatranja tužiteljevih potreba za međunarodnom zaštitom“. Naravno, sud koji je uputio zahtjev od tijela odlučivanja može dobiti korisne informacije u pogledu razloga zbog kojih se zdravstveni pregled nije smatrao primjerenim ili potrebnim. Međutim, ako se odluka suda razlikuje od odluke upravnog tijela, sud po službenoj dužnosti nema na raspolaganju nijedan instrument kojim bi stekao uvid u cjelokupno aktualizirano zdravstveno stanje

tužitelja i kako bi naložio ispitivanje znakova i/ili simptoma iz članka 15. Zakona o izbjeglicama koje upravno tijelo nije provelo.

- 17 Osim toga, sud koji je uputio zahtjev smatra da, iako podnositelji zahtjeva za međunarodnu zaštitu mogu dostaviti nalaze zdravstvenih pregleda, ne može se pretpostaviti da oni znaju koji su dokumenti relevantni za razmatranje njihova zahtjeva, osobito u ovom slučaju u kojem tužitelja ne zastupa odvjetnik. Stoga, ako se smatra da su sredstva koja ima na raspolaganju kako bi proveo nadzor iz članka 46. stavka 3. navedene direktive prepuštena postupovnoj autonomiji država članica, postavlja se pitanje može li sud koji je uputio zahtjev stvarno ispuniti svoju obvezu potpunog i *ex nunc* razmatranja zahtjeva za međunarodnu zaštitu na temelju svoje ovlasti da tijelu odlučivanja postavi pitanja. Sud koji je uputio zahtjev smatra da bi navedeno podnositelju zahtjeva pretjerano otežalo ostvarivanje prava pojedinačnog razmatranja njegova slučaja. Stoga traži da se pojasni može li upravnom tijelu naložiti da provede medicinsko vještačenje kada smatra da nacionalne mjere nisu u skladu sa zahtjevima načela učinkovitosti (treće prethodno pitanje).
- 18 Ako se sudu koji odlučuje o podnesenom zahtjevu ne prizna nadležnost da naloži da se tužitelja koji je podnositelj zahtjeva za međunarodnu zaštitu podvrgne zdravstvenim pregledima ili da obveže upravno tijelo da provede takve preglede, taj sud trebat će poništiti spornu odluku o odbijanju jer neće moći provesti cjelovito i *ex nunc* razmatranje. Stoga je moguće da se poništi odluka upravnog tijela koja je inače pravilna, što dovodi do ponovnog razmatranja zahtjeva za međunarodnu zaštitu. Čini se da takav postupak nije u skladu s načelom žurnosti u razmatranju zahtjeva ili strukturon sustava azila. Stoga postoje izrazite dvojbe u pogledu toga da su ispunjeni uvjeti iz članka 46. stavka 3. Direktive 2013/32 i članka 47. Povelje (četvrto prethodno pitanje).
- 19 S obzirom na sve navedeno, sud koji je uputio zahtjev smatra da je Sudu potrebno uputiti prethodna pitanja.